

פניה לציבור מיעקב מדין

בענין מוה"ר טאו

הרב צב"י טאו הוא מנהיג בולט בעולם התורה, ויש לו תלמידים רבים המנחילים לציבור תורת אמת בעלת גוון חשוב. דומני שכולנו חייבים בכבודו.

עם זאת, ישנן תלונות כבדות נגד הרב על פגיעות מיניות קשות בנשים, בנערים וילדים ועל הדברים הכרוכים בהן. שלוש מן התלונות הן בפנים גלויות.

המשטרה חקרה את הרב, הוא שוחרר בערבות ועם צו הרחקה ממקומות מסוימים ותיקו הועבר לפרקליטות.

לצוות ניהול המאבק הגיעו תלונות רבות נוספות נגדו על פגיעה מינית, ממתלוננים ומתלוננות החוששים להיחשף גם מחמת איומים ובזיונות.

דברים אלו ודברים נוספים הם בעיני הנפגעים ותומכיהם בגדר ודאי. בעיניי הם לא יצאו מגדר הספק.

להערכתי יש בתלונות יסודות המחייבים בדיקה עמוקה של מעשיו של הרב. קיימת אפשרות שהחשדות אינם נכונים ושהרב צדיק במעשיו ובדרכיו, אך קיימת גם אפשרות, למיטב שיפוטי די מבוססת, שעל הרב יהיה לתת את הדין על מעשיו ללא משוא פנים לתורה כדי לרפא במשהו את הפצעים הפתוחים ושותתי הדם של המתלוננים והמתלוננות, הגלויים והנסתרים.

הצורך להקשיב לתלונות ולבדוק אותן בלא לשאת פנים לתורה, לחזקת הכשרות ולחזקת הצדקות הוא הצורך לשמוע את צעקת הדל ואת צעקת הנערה הנפגעת, והתורה הקדושה אינה פוטרת איש מכך, ודאי לא את 'זקני הקהל' – כלל מדריכיו הרוחניים.

תפקידן של הפרקליטות והמשטרה על כל מגבלותיהן, ויש להן מגבלות, הוא לצורך הטלת 'מורא בשר ודם' על כל אחד מאתנו בעשיית מעשים מן הסוג הנזכר. רבן יוחנן בן זכאי בירך את תלמידיו ביום מותו, שיהיה מורא שמים עליהם כמורא בשר ודם. החברה שלנו, גם החברה שומרת המצוות והתורנית, לא תוכל להמשיך ולהתקיים ללא מורא בשר ודם באמצעות הגופים הנזכרים.

אני פונה ומבקש, מכל מי שיכול, לתמוך במתלוננים תמיכה אישית, נפשית וחברתית, ולעודד אותם לפנות למשטרה או לגורמים מוסמכים.

אנחנו נשתדל בע"ה לתת להם את תמיכה צבורית אם יחליטו שהם רוצים לספר את שנעשה להם.

אני יוצא נגד שתי הנחות יסוד שאפשר שקנו שביתה בלב חלק מן הציבור:

א. ההנחה שלא ייתכן כלל, גם על רקע תלונות של מי שטוענים שחוו את העבירות על בשרם, שרב המוחזק כצדיק וירא שמים יצטרך להיבדק אם עשה את הדברים, גם אם המחיר יהיה התעלמות מצעקת הטוענים שנפגעו.

ב. ההנחה שעלינו לחפות על העברות הנזכרות, גם אם אכן נעשו, וגם אם הן ממשיכות לתבוע מחיר קשה מנפגעיהן – מחשש לחילול השם. חילול השם הוא מעשה העבירה ולא חשיפתה, שנועדה להגן על הנפגעים, הזועקים לעזרה.